

syn til kirkelige Sager, kunne komme til orde, og saalænge vi have en Folkkirke, maa denne, naar den virkelig kan kaldes en Folkkirke, indeholde den største Part af det danske Folk, men saalænge den største Deel af det danske Folk bekjender sig til den danske Folkkirke, skulde det dog ogsaa være besynderligt, om denne Folkkirke ikke kunde komme til orde i den danske Rigsdag. Jeg mener altsaa, at Folkkirken kan komme til orde her paa den danske Rigsdag paa en dobbelt Maade; deels nemlig gennem Repræsentationen, deels gennem Kirkeministeren, og som Følge deraf finder jeg, at en særlig Kirkeminister maaskee er nok saa nødvendig som enhver af de andre Ministre. Om Kirkeministeren imidlertid har opfattet sin Stilling ret i denne Sag, veed jeg ikke, thi han har i Motiverne beraabt sig paa „Sammenhæng og Følgerigtighed“, men jeg maa tillade mig at sige, at det forekommer mig, at der ikke er saamegen Sammenhæng og Følgerigtighed mellem Lovens Titel, dens Indhold og Motiver, som jeg kunde ønske. Jeg maa nemlig være enig med den ærede første Taler i, at Titlen ikke svarer til Indholdet af Loven, og, naar jeg seer paa Motiverne, forekommer det mig, at de mere søge at bevise en Kirkecommissions Nødvendighed end Nødvendigheden for, at et Udkast som dette skal blive til Lov. Jeg kan derimod ikke være enig med den ærede første Taler i, at Lovens Titel ikke er heldig; jeg holder for, at den er heldig, og at den kan benyttes, naar man kun retter Indholdet efter Titlen. Jeg kan nemlig ganske gaae ind paa den Forklaring, den ærede første Taler gav af Titlen, og jeg troer, at Fleertallet af Thingets Medlemmer føler en vis Trang til at gaae i den Retning, at enhver Menighed i Folkkirken bliver en Valgmenighed. Der er vistnok en saadan almindelig Tilslutning til denne Anskuelse, at en Lov i denne Retning med Lethed vilde gaae igjennem dette Thing, og hvis Ministeren holder fast paa sin Titel til Loven, troer jeg ogsaa, at han vil finde kraftig Understøttelse. — Naar man taler om Hjælpe-menigheder, har den ærede første Taler givet en Forklaring deraf, som jeg ogsaa tildeels kan tiltræde. Man kan tænke sig Menigheder her i Landet

saar store, at Kirken ikke kan rumme dem; man har Exempler paa, at der har været Trang til at udvide Kirkebygninger eller at opføre nye, og, naar en saadan Menighed, der skulde søge til Gudstjeneste i en ny Kirke, blev kaldt en Hjælpe-menighed til den gamle Kirke, kunde jeg finde dette i sin Orden. Ogsaa paa Steder, hvor man af andre Grunde fandt Trang til nye Kirkebygninger, saasom hvor Beboerne havde altfor langt til Kirken, hvilket er Tilfældet paa mange Steder i Landet, kunde man tænke sig oprettet Capeller eller Vedehuse, som man kunde tildele en vis Menighed, og at en saadan Menighed blev kaldt en Hjælpe-menighed til Hovedmenigheden, kunde jeg ogsaa finde i sin Orden, ligesom jeg ikke troer, der vilde møde nogen stor Indsigelse i denne Retning. Naar jeg derimod vender mig til Lovforslagets Indhold, maa jeg tilstaae, at det forekommer mig, at det ikke alene ikke svarer til Titlen, men at Lovudkastet endog er aldeles overflødig, og i denne Tanke er jeg bleven bestyrket ved at høre de ærede foregaaende Talere. Flere af disse have udtalt sig imod Lovens Indhold, og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Thurah) meente ogsaa, at en saadan Lov var overflødig, idet han udtalte, at den saakaldte Birkedalste Menighed paa den Maade, den var indrettet, godt kunde bestaae indenfor Folketkirkens Grændser. Det ærede Medlem for Svendborg Amt 5te Valgkreds (Høgsbro) har sagt, at det, vi ønske, er, at vi kunne udvilde vore religiøse Forhold saaledes, at vi ikke skulle være altfor bundne af ydre bestemte Regler, og i denne Henseende troer jeg, at Thingets Fleertal godt kan være enigt med ham, men det synes ikke, at der er Noget i Loven, som kan siges at føre hen til en mere almindelig Frihed i Folkkirken, thi Lovudkastet sigter, som allerede udtalt af flere Talere, mere til den enkelte Menighed, som saa tidt har været paa Tale, end til at være en almindelig Lov, hvortil der skulde være nogen almindelig Trang her i Landet. Er det nu imidlertid saaledes, at denne Menighed, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amt 6te Valgkreds for Tiden befinder sig under saadanne Forhold, at den kan bestaae indenfor Folketkirkens Grændser, er der altsaa ingen Trang til Loven.